

Culpables de què

Ara diuen que els catalans (si més no, els que defensem el dret a decidir democràticament el futur del nostre poble) som els culpables que l'extrema dreta filofeixista s'hagi despertat a Espanya. Es veu que mentre no reclamàvem la nostra sobirania, a Espanya no n'hi havia, de feixisme, o que, en tot cas, estava adormit.

Mira que som tocacampanes! Com se'ns acut de reclamar un dret legítim i democràtic si això fa despertar la bèstia? Som uns irresponsables! Només pel fet de saber que la major part dels catalans estem a favor del dret a decidir, ja ens pensem que podem reclamar-ne l'exercici! On vas a parar! Som una colla de barruts perillosos! Es veu que ara, per culpa nostra, l'extrema dreta menys acomplexada ha entrat al Parlament andalús i amenaça d'entrar al Congrés de Madrid. Fins i tot podria entrar al Parlament de Catalunya. I tot per culpa del procés sobiranista que vam engegar els catalans fa alguns anys. Perquè, és clar, si haguéssim continuat callant no hauríem obligat els pobres ultradretans a fer-se malveure per aquests carrers de déu. Tan bé que estàvem, calladets, renunciant a unes aspiracions que sabíem minoritàries, per ara, en canvi, quan hem vist que podien ser majoritàries, tenir la insolent gosadia de fer sentir la nostra

veu i molestar aquells que vivien tan còmodament instal·lats en una zona de confort on tot el que els va bé és inqüestionable, indivisible, inviolable... Què ens hem cregut? Per culpa nostra la intel·lectualitat benpensant i el progressisme espanyol de tradició antifranquista se senten incòmodes. Per culpa nostra han de fer front (o donar la raó) als qui proposen l'expulsió dels immigrants, als qui desitgen la suspensió de les autonomies, als qui enyoren aquell règim dictatorial en què hi havia un partit únic articulat al voltant d'un corpus ideològic anomenat Movimiento Nacional. Ser progre, a Espanya, ja no és tan txupiguai, per culpa nostra.

Els carrers no ho sé, però la culpa sempre serà nostra. Si ens atonyinen, és perquè provoquem, o perquè ens posem al mig. Si la ultradreta guanya vots, és perquè una suposada minoria de catalans no hem callat com fèiem sempre i hem gosat reclamar el dret de saber si resulta que som una majoria. Si volguéssim fer com els eslovens i aplicar, unilateralment, el resultat d'un referèndum, la culpa seria nostra si després Espanya es comportés com ho va fer la gran Sèrbia. Si ens piquen, si ens empresonen o, fins i tot, si ens maten, serà sempre culpa nostra. Mai, és clar, no serà culpa del que pica, empresona o està disposat a matar. Per què? Molt senzill: el que pica, empresona i amenaça té de la seva banda la maquinària judicial, l'exèrcit, la majoria de mitjans de comunicació i, naturalment, el poder d'un estat.

